

regeringen at fremsætte et lovforslag, så små landbrugsejendomme, hvorpå der er landbrugspligt og bopælspligt, vurderes efter den såkaldte bondegårdsregel.

Efter de bemærkninger, der er til beslutningsforslaget, skyldes forslaget, at der er en landsretsdom fra 1993, hvoraf det fremgår, at ejendomme på under 10 tønder land, der ikke dyrkes som landbrug, betragtes som parcelhuse.

For Socialdemokratiet er et af de afgørende spørgsmål vedrørende vurderingen af små landbrugsejendomme, om ejendommen nu også anvendes landbrugsmæssigt. Er dette tilfældet, kan vurderingen efter vor opfattelse ske efter den favorable bondegårdsregel, men der er jo i hvert enkelt tilfælde tale om en konkret vurdering af vurderingsmyndighederne.

Bondegårdsreglen er i øvrigt et godt eksempel på de netop tidligere omtalte meget favorable fordele, der er ved at tage bopæl på et mindre landbrug. I Socialdemokratiet finder vi, at landejendomme, der har karakter af parcelhuse, nu engang bør vurderes som sådan. De bør altså ikke have disse favorable vilkår.

Den betragtning skal ses i sammenhæng med, at der ikke bør være en vurderingsmæssig forskel på udgiften ved at bo, hvad enten der vælges et traditionelt parcelhus som boform, eller man vælger en nedlagt landbrugsejendom.

Socialdemokratiet kan altså ikke tilslutte sig forslaget, men vi afventer det udvalgsarbejde, som den tidligere skatteminister har sat i gang.

Mariann Fischer Boel (V):

Fremskridtspartiets beslutningsforslag er, som det også tidligere er sagt, en genfremsættelse af B 73 fra sidste efterår og drejer sig om de problemer, der er opstået omkring vurderingen af de små landbrugsejendomme, der er under ca. 10 ha. Problemerne er opstået både i forbindelse med den 19. og den 20. alm. vurdering.

Er der tale om et parcelhus, eller er der tale om et landbrug? Konsekvenserne af vurderingsrådernes afgørelser er i hvert fald af kolossal stor betydning for ejerne, og de økonomiske konsekvenser kan være voldsomt store. Lejeværdien beregnes jo på et helt andet grundlag og ikke mere efter bondegårdsreglen.

Venstres holdning til de forskellige forhold omkring den landbrugsmæssige anvendelse og omkring størrelse og dominans af beboelsen redegjorde jeg for, da vi behandlede forslaget

sidste gang, så derfor vil jeg tage en lidt anden indfaldsvinkel til forslaget i dag.

Efter førstebehandlingen stillede jeg et spørgsmål til fødevareministeren, og det er det, jeg godt vil tage fat i. I svaret står der bl.a., at når en landbrugsejendom ved udstykning på en eller anden måde kommer ned under 2 ha, så ophæves landbrugspligten, medmindre ejeren ønsker den opretholdt. Hvis ejendommen nedbringes til under ½ ha, så bortfalder landbrugspligten altid, men altså i intervallet fra ½ ha op til 2 ha kan ejeren selv vælge, om der fortsat skal være landbrugspligt på ejendommen.

Hvis der er tale om en eksisterende landbrugsejendom med et areal under 2 ha, så kan landbrugspligten umiddelbart ophæves, bare man henvender sig til Kort- og Matrikelstyrelsen. Nu kommer så noget af det, som jeg synes er vigtigt: Hvis der derimod er tale om en landbrugsejendom med et areal over 2 ha, så gælder de almindelige og meget restriktive krav om ophævelse af landbrugspligten, og der forstår jeg, at fødevareministeren ikke er helt enig med skatteministeren.

Der er altså tale om meget restriktive krav. Det er jordbrugskommissionen, der afgør, om der er sådan ganske særlige forhold til stede, som bevirker, at man kan meddele tilladelse til ophævelse af landbrugspligten, og det gælder som nævnt også, selv om ejendommen er vurderet som en beboelsesejendom, altså kode 01. Det vil altså reelt betyde, at en ejer af en mindre landbrugsejendom kan risikere, at han sidder i et parcelhus, men i et parcelhus, han ikke kan flytte fra og ikke leje ud på grund af landbrugslovens regler om bopælspligt. Det virker fuldstændig grotesk.

Og i øvrigt er der vel heller ikke fuldstændig afklaring omkring det skattemæssige i forbindelse med afhændelse af de her, jeg vil tillade mig at kalde dem hybridejendomme.

Så har det jo også været sådan, at praksis har været utrolig forskellig fra vurderingsråd til vurderingsråd rundt omkring i landet, og jeg finder det også klart utilfredsstillende, at der selv inden for et meget lille geografisk område kan forekomme helt uforståelige praksisforskelle, og det synes jeg er uacceptabelt, og det strider også imod ejernes retsbevidsthed.

Jeg mener at kunne huske, at der ved behandlingen i efteråret var en generel forståelse blandt Folketingets partier for, at der eksisterer et problem, og at vi skal prøve at få løst problemet omkring vurderingen af de her ejendomme.